

РЕШЕНИЕ

№ 2449

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 26.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3094** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на Г. Г. Я. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 76 от 21.12.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която не са нанесени в кадастралната карта имоти проекто пл. № 3091 и № 3092 в м. „Б. нива”, [населено място], СО – район „П.”, собственост на жалбоподателя.

В жалбата жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед в оспорената ѝ част, тъй като с решение № 1773 от 22.03.2010г. на ОСЗ - П. е признато правото на собственост на жалбоподателя като наследник на Г. Я. П. върху нива с площ 0,392 дка, а същата не е нанесена в одорбената с оспорената заповед кадастрална карта. Иска оспорената заповед да бъде отменена в оспорената ѝ част и преписката да бъде върната за нанасяне на посочения имот в кадастралната карта.

Ответникът Изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител адв. М., изразява становище, че жалбата е неоснователна, тъй като имот пл. № 165067 не е нанесен поради застъпване с имоти от действащия кадастрален план. Твърди, че действително жалбоподателят не е включен в списъка за обезщетение, но това е ирелевантно по отношение на настоящия спор, тъй като предмет на това производство е заповедта за одобрение на кадастралната карта. Твърди, че във връзка с установеното застъпване няма как имотът на жалбоподателя да бъде нанесен в кадастралната карта, като в тази връзка единствената възможност за жалбоподателя е да бъде обезщетен по реда на ППЗСПЗЗ. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски в размер на

минималното юристконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни Г. Г., Е. С., Р. Г., С. И., К. Г., В. К., А. А., Г. У., С. Г., В. Н., А. Й., Е. Б., Г. В., В. В., Н. Н., З. З., И. Л., В. Д., С. Г., К. Г., М. М., А. К. и Р. К. редовно призовани, не се явяват и не изпращат представител и не изразяват становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срок, от страна – заинтересована от оспорването на акта в оспорената част и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата в тази ѝ част е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в това производство в качеството му на наследник на Г. Я. П. е собственик по силата на представено решение на ОСЗ – П. от 22.03.2010г., влезнало в сила на 14.04.2010г., издадено по чл. 18ж ал. 1 и 18з ал. 1 от ППЗСПЗЗ на нива с площ от 0,392 дка, м. Б. Нива в строителните граници на [населено място], СО – район „П.“.

За посочения имот е започнала процедура за попълване на имота в кадастралния план, но същата не е приключила. Като за посочения имот с удостоверение № Д. – 70 – 00 – 1632 от 18.05.2010г. са дадени проекто планоснимачни номера, както следва № 3091 и № 3092.

Със Заповед № РД – 16 – 4 от 19.02.2008г. на изпълнителният директор на АГКК е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „П.“, в района на който се намира имотът на жалбоподателя. По делото не са представени доказателства във връзка с указанията на съда нито от жалбоподателя, нито от ответника, че жалбоподателят в това производство е представил своите документи за собственост на основание чл. 38 ал. 1 т. 3 от ЗКИР за създаването на новата кадастрална карта и кадастрални регистри.

Жалбоподателят е подал възражение вх. № 94 – 371 – 206 от 08.02.2010г. (стр. 54 от делото) срещу приетата кадастрална карта, като е поискал имотът му да бъде нанесен съобразно приложена към възражението скица № 1770 (стр. 55 от делото). Подал е и второ възражение с вх. № 94 – 371 – 207 от 08.02.2010г., което обаче е неотнормимо към настоящото производство.

Подаденото възражение с вх. № 94 – 371 – 206 от 08.02.2010г. е разгледано от комисия по протокол № КД – 10 – 23 – 41 от 17.08.2010г. и е взето решение възражението да не бъде уважено, тъй като не е представен документ по чл. 112 от ЗС, удостоверяващ правото на собственост. Посочено е, че няма данни за приключила процедура по чл. 13 от ППЗПЗЗЗ за възстановяване на имота.

Въз основа на събраните документи и гореизложеното е издадена оспорената в това производство заповед и в оспорената ѝ част.

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност, при направени съответни справки и оглед и измервания на място. СТЕ установява, че с решение № 1773 от 22.03.2010г. на ОЗС – П. е възстановена част от стар имот пл. № 1853, кл. Г – 13 – 6 – А, по КП от 1954г., изработен по аерофотоснимки. За възстановената част от стар имот пл. № 1853 е изготвен проект за попълване, като с проекта са обособени нови имоти № 3091 и № 3092, като процедурата по нанасянето им обаче не е приключила.

Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради

съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед, в оспорената ѝ част, е издадена и в съответствие с материално правните норми и фактическото положение, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно чл. 41 от ЗКИР Кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които: 1. се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31; 2. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления.”. Съгласно обаче чл. 43 ал. 1 т. 5 от ЗКИР „границите на поземлените имоти се установяват, както следва: а) от означеното на място състояние в съответствие с актовете по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#); б) от работните материали, изработени по време на определяне на границите; в) от изображението върху одобрена кадастрална карта; г) от планове и карти, посочени в [чл. 41, ал. 1, т. 1](#). Съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройство, издадена на основание [чл. 31 ЗКИР](#), като към датата на издаване на обжалваната заповед е действувала Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри ([ДВ, бр. 41/13.05.2005 г.](#)). В чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. разписва приоритетите, при спазването на които, следва да бъдат нанесени имотните граници в кадастралната карта. В тази връзка настоящият състав намира, че правилно при изработването на кадастралната карта не са отразени имотите на жалбоподателя с проекти пл. № 3091 и 3092, тъй като изначално липсват кадастрални данни по отношение на тези имоти, от които за органа да възникне задължение за отразяването им в кадастралната карта. Видно от цитираните по – горе разпоредби кадастралната карта се създава чрез обединяването на различни съществуващи в правния мир кадастрални данни, които се съдържат в различни източници. В конкретния случай по отношение на имотите на жалбоподателя проекто пл. № 3091 и 3092 такива данни по чл. 41 от ЗКИР, чл. 41 и чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. не съществуват. В тази връзка настоящият състав намира, че законосъобразно и в съответствие с материалния закон административният орган не е отразил имотите на жалбоподателя в кадастралната карта.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспорената заповед в оспорената ѝ част е законосъобразна, издадена при правилното и точно прилагане на закона – чл. 41 и следващите от ЗКИР, както и чл. 14 от Наредба № 3 от 2005г. Това е така, тъй като видно от събраните по делото доказателства не са налице предходни кадастрални или други данни, посочени по ЗКИР или Наредба № 3 от 2005г. относно имотите на жалбоподателя, поради и което оспорената заповед в оспорената ѝ част е

законосъобразна.

За пълнота на изложението настоящият състав намира, че следва да отбележи, че за жалбоподателя, предвид представените документи, възниква възможността на основание чл. 54 във връзка с чл. 53 от ЗКИР да поиска изменение в одобрената кадастрална карта и съответно нанасяне на имотите му в нея по предвидения за това ред.

Въз основа с изложеното по – горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № РД – 18 – 76 от 21.12.2010г. на Изпълнителния Директор на АГКК в оспорената ѝ в част, е законосъобразна, издадена без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон и като такава следва да бъде оставена в сила, а жалбата – отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Г. Я. от [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 76 от 21.12.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която не са нанесени в кадастралната карта имоти проекто пл. № 3091 и № 3092 в м. „Б. нива”, [населено място], СО – район „П.”, собственост на жалбоподателя.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: